

Det. Hansen: Den ærede 6te Lands-tingsmand for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) har omtrent udtalt det samme, som jeg havde tænkt at udtale, og jeg kan i et og alt slutte mig til ham. Jeg finder som han, at det er en retfærdig Fordring, at de Ejendomme i Sylland — „Bygninger paa Landet“ for at bruge dette Udtryk — som nu slet ikke have nogen Afgang til at kunne blive optagne i nogen Kreditforening, saa en saadan Afgang til at danne en Kreditforening, naar de i øvrigt kunne danne en Kreditforening, som kan tilfredsstille de Fordringer, som maa stilles til den. — Jeg er lige som min Kollega bleven forundret over, at man har forandret Titlen til at lyde paa: „Opret- telse af en Kreditforening for Bygninger paa Landet i Sylland“, men saa har undladt at gøre en lignende Forandring i § 1, hvor der staar „jydste Landbygninger“, thi det er jo vigtigere, hvad der staar i Loven, end hvad Titlen lyder paa, og som det staar nu, vil Meningen være den, at denne Kreditforening skal omfatte alle jydste Landbygninger; det er et noget vaagt Udtryk. Dertil hører, hvad jo allerede den sidste ærede Taler gjorde opmærksom paa, Landbygninger, til hvilke der hører Jordareal og det er maaske ikke ganske ringe Jordareal. Men der hører ogsaa dertil, hvis man da tager Ordet „Landbygninger“ i nogenlunde vid Forstand — paa samme Maade, som man har taget det i Lov om den almindelige Brandforsikring for Landbygninger, enhver Bygning paa Landet, det vil sige maaske endog en stor Fabriksbygning, kort sagt enhver Bygning paa Landet, der har industrielt Formaal. Det gaar jo dog ikke an, naar vi vedtage en Lov, at lade det staa fuldstændig vaagt, hvad der egentlig er Meningen med Loven. Det er blevet udtalt i det andet Ting med Hensyn til, at Forholdet over for de industrielle Bygninger maatte man se at ordne samtidig med, at man kom paa det rene med, hvorledes man stillede sig til det Lovforslag om en Kreditforening for industrielle Ejendomme, som nu ligger i et Udvalg her i dette Ting. Det tror jeg ogsaa vil være rigtigt, og jeg antager derfor ogsaa, at dette Ting vil sende dette Lovforslag til det samme Udvalg, som behandler Lovforslaget om de industrielle Ejendommers Kreditforening. Der maa vistnok trækkes en Grænse. Det kan ikke være Meningen, samtidig med, at man vedtager en Lov om en Kreditforening for industrielle Ejendomme i hele Landet, at vi skulle have en special Lov for Sylland om en Anstalt, som ogsaa kan optage Fabriksbygninger paa Landet. — Jeg er ligesom min ærede Kollega i Tvivl om, at $\frac{1}{10}$ pCt.

halvbaarlig, som omtales i Vitr. f., vil staa til til Administration. Det er jo Meningen, at denne Forening skal træde i Virksomhed, naar der er begæret Laan til et Beløb af mindst 1 Mill. Kr. Men tænker man sig at begynde med denne ene Million, og at man maaske ikke kommer stort videre i det første Aar, hvad er da $\frac{1}{10}$ pCt. halvbaarlig deraf? Det er 2.000 Kr. Tror man, at en Kreditforening som denne kan administreres og endog i Begyndelsen for 2.000 Kr. aarlig, tager man vistnok storlig fejl. Formodentlig vil man troste sig med, at man kunde gribe til de 5 pCt. eller rettere til den ene pCt. — for mere bliver der jo ikke indbetalt i det første Aar —, som ifølge samme Vitra skal indbetales til Reserve- og Administrationsfonden. Det vil man ogsaa blive nødt til. Jeg antager nemlig, at Administrationsfonden i det første Aar vil komme til at sluges hele det Beløb, som skal indbetales ifølge Vitra f. det første Aar. Jeg tror derfor, at man vil gøre rigtigst i at sætte det Beløb, der omtales i Vitr. a, noget højere. En Kreditforening paa 1 Mill. Kr. er for lille til at kunne fyldestgøre de Formaal, som en saadan Forening maa tilsigte, og jeg tror heller ikke, at man vil genere Dannelsen af en saadan Kreditforening ved at fastsætte Laanebeløbet til 2 Mill. Kr. Det er ophøst i det andet Ting af Forslagsstilleren, at der allerede forelaa Begæring paa over 3 Mill. Kr. Lad os da, om jeg saa maa sige, tage Manden paa Ordet og fastsætte, at der skal foreligge Begæring, om end ikke paa 3 Mill. Kr., saa dog paa 2 Mill. Lad os gaa ud fra, at af de 3 Mill. Kr. er den ene Million ikke ganske paalidelig, men lad os i ethvert Tilfælde fastholde de 2 Mill. Kr., der blive tilbage. — Det er forøvrigt aabenbart Meningen med Vitr. f., at der i denne Forening til enhver Tid, og i alle Tilfælde, naar Foreningen er kommen i Gang i Løbet af et Par Aar, skal være et Reservefond, som udgør 5 pCt. af Laanens Beløb, og saa finder jeg rigtignok ligesom min ærede Kollega, at naar man saa siger i Vitra h, at skønt man forlanger 5 pCt., kan det ogsaa være godt med 2 pCt., gaar en saadan Bestemmelse ikke an. Paa den Maade synes jeg ikke, man maa modstige sig i de forskellige Vitra. Vitr. h. er saaledes at forstaa, at forinden Reservefonden er gaaet ned til 2 pCt., skal der ikke finde nogen ekstraordinær Paaligning Sted paa Interessenterne, og at naar dette sker, skal der ikke kunne gaas videre end til at staffe tilbage en Reservefond paa 2 pCt. Det vil med andre Ord sige, at man i